

Warszawa, 8 sierpnia 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

BIBLIOTEKA

D03d 51/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23139.

Kl. 86 c, 30/01.

D03d 51/24

Comptoir d'Appareils Textiles S. à. r. l.
(Miluza, Francja).

Płytką urządzenia dozorczo do osnowy.

Zgłoszono 15 maja 1933 r.

Udzielono 23 kwietnia 1936 r.

Pierwszeństwo: 26 maja 1932 r. dla zastrz. 1—4; 11 stycznia 1933 r. dla zastrz. 5 (Francja).

Wynalazek niniejszy dotyczy płytek, współpracujących z urządzeniami dozoru-
jącymi nitki osnowy, znanych w przemyśle
pod nazwą „lamelki”.

Dotychczasowe płytki zarówno typu zamkniętego, jak i otwartego, są wykonywane z bardzo cienkiej blachy metalowej i są zaopatrzone w oczka, przez które przechodzą nitki. Tego rodzaju płytka jest dla porównania przedstawiona na rysunku, mianowicie na fig. 7 — w widoku z przodu, na fig. 8 — częściowym widoku z boku, a na fig. 9 — jej przekrój poziomy na wysokości oczka. Oczko *a* jest wycięte w płytce *b* tak, iż jego krawędzie leżą całkowicie w jej płaszczyźnie.

Proponowano wielokrotnie nadawać oczku taki kształt, aby oczko to od samego czubka było wygięte jednostronnie lub obustronnie, podobnie do oczka struny płaskiej nicielnicy, t. j. w ten sposób, aby oczko posiadało zaostroszony kształt owalny, jeśli patrzeć w kierunku przechodzącej nici.

Ponieważ jednak górna część oczka opiera się na nici, więc wycięcie, które jest największe pośrodku oczka, nie może być całkowicie wyzyskane. Nitka osnowy podlega w oczku zaciśnięciu i trze się w dwóch miejscach, podobnie jak i w płytkach o gładkich oczkach niewytłoczonych. Poza tem w tego rodzaju płytkach nie cała gór-

na krawędź oczka opiera się na nici, lecz zachodzi jedynie stykanie się na dwóch przeciwnych miejscach krawędzi, a wreszcie, jak to jest uwidocznione na fig. 10, płytki ustawiają się ukośnie względem kierunku nitki osnowy, załamując i tracąc te nitki w obu miejscach zetknięcia, zwłaszcza jeśli ma się do czynienia z osnową gęstą. Wskutek tego tarcia powierzchnia nitki osnowy staje się szorstką, co powoduje zrywanie się nitki. Szczególnie jednak podlega ścieraniu z nitki masa sztywnikowa, co jest szkodliwe przy dalszej obróbce.

Ponieważ każda płytka przybiera ukośne położenie w stosunku do nitki osnowy, a więc i w stosunku do drążka urządzenia dozorczo osnowy, płytka w pewnych warunkach może ulec zakleszczeniu przez ten drążek, który wówczas nie może już opaść.

W przeciwieństwie do tego, w płytkach, których otaczająca oczko część jest wytłoczona z jednej strony ku przodowi, a z drugiej strony ku tyłowi płytki, wytłoczenia te rozpoczynają się bezpośrednio ponad oczkiem, dzięki czemu nitki są przesuwane swobodnie. Korzystne jest także wykonywanie tych wytłoczeń w ten sposób, aby tworzyły one powierzchnie równoległe albo prawie równoległe do siebie, z kolei zaś równoległe lub prawie równoległe do powierzchni płytki i wreszcie połączone prostolinjową lub prawie prostolinjową krawędzią, leżącą w płaszczyźnie prostopadłej do płaszczyzny płytki.

Rysunek przedstawia przykłady wykonania wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia ulepszoną w myśl wynalazku płytkę typu zamkniętego, w widoku z przodu, fig. 2 — poziomy przekrój przez oczko, podczas gdy fig. 3 i 4 odpowiadają fig. 1 względnie 2 i uwidoczniają ulepszoną w myśl wynalazku płytkę typu otwartego. Fig. 5 przedstawia częściowy widok z boku płytek według fig. 1 i 3. Fig. 6 przedstawia w poziomym przekroju grupę ulepszonych

w myśl wynalazku płytek, nałożonych na nitki, a fig. 7 — 10 przedstawiają, jak wspomniano powyżej, dla porównania znane już płytki. Fig. 11 przedstawia inne wykonanie ulepszonej w myśl wynalazku płytki typu otwartego. Fig. 12 uwidocznia w większej podziałce oczko, fig. 13 — widok boczny oczka według fig. 12. Fig. 14 odpowiada fig. 11 i przedstawia ulepszoną płytkę typu zamkniętego, fig. 15 przedstawia powiększony częściowy widok z przodu płytki z oczkiem okrągłym, fig. 16 jest widokiem z góry płytki według fig. 15 od strony węższego boku, fig. 17 jest powiększonym widokiem płytki według fig. 15 — od strony dłuższego boku, fig. 18 jest powiększonym częściowym widokiem z przodu płytki z czworokątnym w przybliżeniu oczkiem, fig. 19 jest widokiem według fig. 16 przykładu wykonania według fig. 18, a fig. 20 jest widokiem od strony dłuższego boku przykładu wykonania według fig. 18.

Na rysunku 1 oznacza płytkę, *a* — oczko; 2, 3 oznaczają wytłoczenia płytki, równoległe do siebie i do powierzchni płytki, wreszcie *c* oznacza nić.

Na fig. 1 — 6, 15, 16 i 17, przedstawiających płytki z okrągłymi oczkami, widać, jak jest prowadzona nitka *c* oraz jak między miejscami *d* (fig. 15) przylega ona do górnej krawędzi oczka płytki, pozostając zawsze w jej płaszczyźnie (fig. 2 i 4) i nie dotykając sąsiednich płytek (fig. 6). Stykanie się nici z własną płytką powoduje bardzo nieznaczne tarcie.

W celu zmniejszenia tarcia między płytką a nitką osnowy, zwłaszcza przy obróbce grubszej przędzy, oczko *a* może być w myśl wynalazku prostokątne (fig. 11 — 14, 18, 19, 20).

Nakładanie płytki na nitkę osnowy *c* odbywa się wtedy jedynie tylko w miejscu *d*, będącym przejściem od wytłoczonej części przedniej powierzchni płytki do tylnej, jak to uwidoczniono na fig. 12 i 18.

Wolna przestrzeń boczna w najwyższej

części oczka zapewnia nitce osnowy zupełnie swobodne przesuwanie się bez tarcia.

We wszystkich postaciach wykonania długość wytłoczeń 2, 3 może być jednakowa na całej szerokości płytki albo też może się powiększać od środka płytki ku jej brzegom.

Jeśli patrzeć na oczko od strony dłuższego boku płytki, to przy prostokątnym kształcie oczka powinno ono wyglądać jako prostokąt lub prawie prostokąt, przy okrągłym zaś kształcie jego górna krawędź powinna wyglądać jako linja prosta albo prawie prosta.

Jest rzeczą jasną, że szczegóły mogą ulegać zmianom i udoskonaleniom w ramach wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płytką urządzenia dozorczego do osnowy, której część, otaczająca oczko, jest wytłoczona z jednej strony płytki ku przodowi, a z drugiej strony ku tyłowi względem powierzchni płytki, znamienna tem, że wytłoczenia rozpoczynają się powyżej oczka.

2. Płytką według zastrz. 1, znamienna tem, że wytłoczenia płytki tworzą po-

wierzchnie równoległe lub prawie równoległe do siebie oraz równoległe lub prawie równoległe zkolei do powierzchni płytki i są połączone prostolinjową lub prawie prostolinjową krawędzią, leżącą w płaszczyźnie prostopadłej do powierzchni płytki.

3. Płytką według zastrz. 1 lub 2, znamienna tem, że długość wytłoczeń na całej jej szerokości jest jednakowa albo też zwiększa się od środka płytki ku jej brzegom.

4. Płytką według zastrz. 1, 2 lub 3 z okrągłym albo owalnym oczkiem, znamienna tem, że górna krawędź tego oczka, widziana od strony dłuższego boku płytki, jest prostolinjowa lub prawie prostolinjowa.

5. Płytką według zastrz. 4 z czworokątnym oczkiem, znamienna tem, że oczko to, widziane od strony dłuższego boku płytki, jest prostokątne lub prawie prostokątne.

Comptoir d'Appareils Textiles
S. à. r. l.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1. Fig. 3. Fig. 7. Fig. 11. Fig. 14.

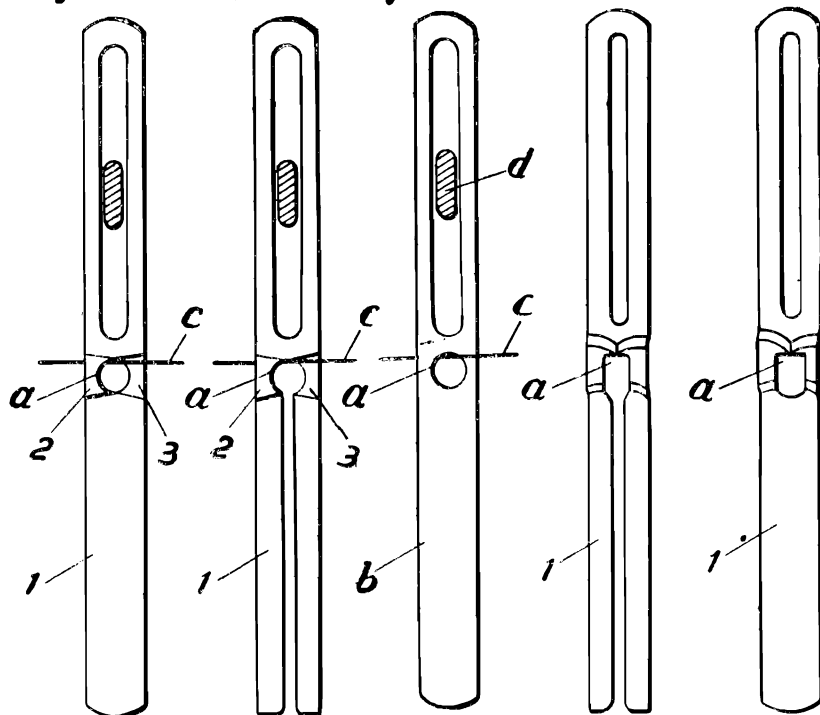

Fig. 2. Fig. 4. Fig. 9.

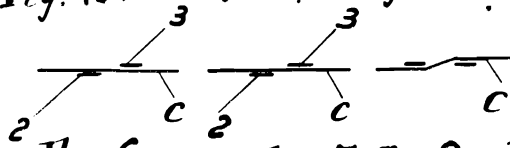

Fig. 6

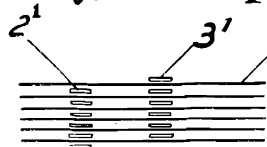

Fig. 5. Fig. 8.

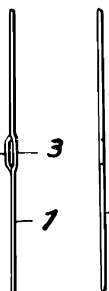

Fig. 12. Fig. 13.

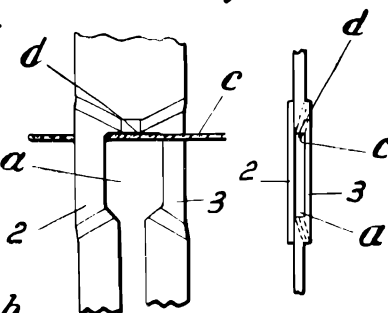

Fig. 10.

